

ratione, qua carere nequit humana oratio. Simplicia composita accurate tractavere Indici grammatici; complexa optime explicant, regulas autem secundum quas sint explicanda, nullas posuere. At regulam magnopere desiderabit, qui intellexerit, magnam Sanscritae syntaxis partem contineri hisce enunciationibus attributivis. Rem alio loco tentabo, nunc in negotio est, exempla quae per Gîtâgovindam recurrunt, ubi opus sit, illustrare, si illustrare potero. Ad hem. *b.* itaque me converto. Membra sunt haec: मधुकरनिकरकरम्बित, कोकिल, कूजित, कुञ्जकुटीर. De postremo, *umbraculo*, praedicantur, quae praecedunt omnia, praedicatum est enunciativi कूजित, = शब्दित, cantu resonans, resonatus, si ita dicere liceret. Regit कूजित praecedentem vocem instrumentali कोकिलैः, cuculis resonat umbraculum. Ad कोकिल autem pertinet praecedens, quod compositum ipsum est et valet मधुकराणां निकरैः करम्बित, cuculi cum examinibus apum commixti. Grammaticam si respicis, मधु-करम्बित accessorium est et enunciationem non mutat; ea continetur his: umbraculum resonare cuculis. Haec sententia autem refertur iterum ad ver et dicitur vernum tempus esse tale, ut umbracula resonent cuculis. Ex hisce exemplis regulam abstrahere hancce, in compositis Indicis praecedens quodvis vocabulum semper pendere a sequente; quae Sanscritae et cognatarum linguarum ratio, recta regentibus in compositis praemittendi, quanti sit momenti in facultate eis peculiari componendi, longum sane est dicere.

Dist. 28. *a.* Construe: पथिकबधूतनेन जनितो विलापो यत्र(वसन्ते)तस्मिन् । - उन्मद - मनोरथ epitheton est proxime sequentis पथिकबधूतन. Explicat D: उद्गतो मदमदनौ हर्षकामौ यत्र एवंभूतो मनोरथो यस्य एवंभूतः पथिकबधूतनः । Sed inepte, quia nemo queritur prae gaudio. C. aliam sequitur viam: उत्कृष्टो मदो येन स मदनः । itidem A: उद्गतो मदो यस्य तेन मदनेन मनोरथः etc. Ponunt itaque epitheton desiderii: *quo amor excitatur*; praedicatur de viatorum puellis, eas esse tales, quibus id sit desiderii. At neuter assecutus est vim adiectivi उन्मद, quod explicandum est a potestate praepositionis उत् नोमिनि praefixae. Vid. ad Hitop. II. dist. 28. उन्मद est is, in quo furor excitatus est, qui manifesto furit. Construe: उन्मदो मदनस्य मनोरथो यस्मिन् स -- जनः । mulieres, in quibus amoris desiderium quasi furit, nimirum adventante verno tempore. — *b.* निराकुल secundum Wilsonem est *quietus* nec dubium, quin contrarium perturbati आकुल, sit tranquillum. Alia tamen vis vocis h. l. est; enarrant scholiastae: अस्तव्यस्त i. e. hinc illic concussus. Malo: onere florum depressus, ideo immobilis.

Dist. 29. *a.* मृग वशांवद et नवदलमाल - utrumque praedicantur de तमाल